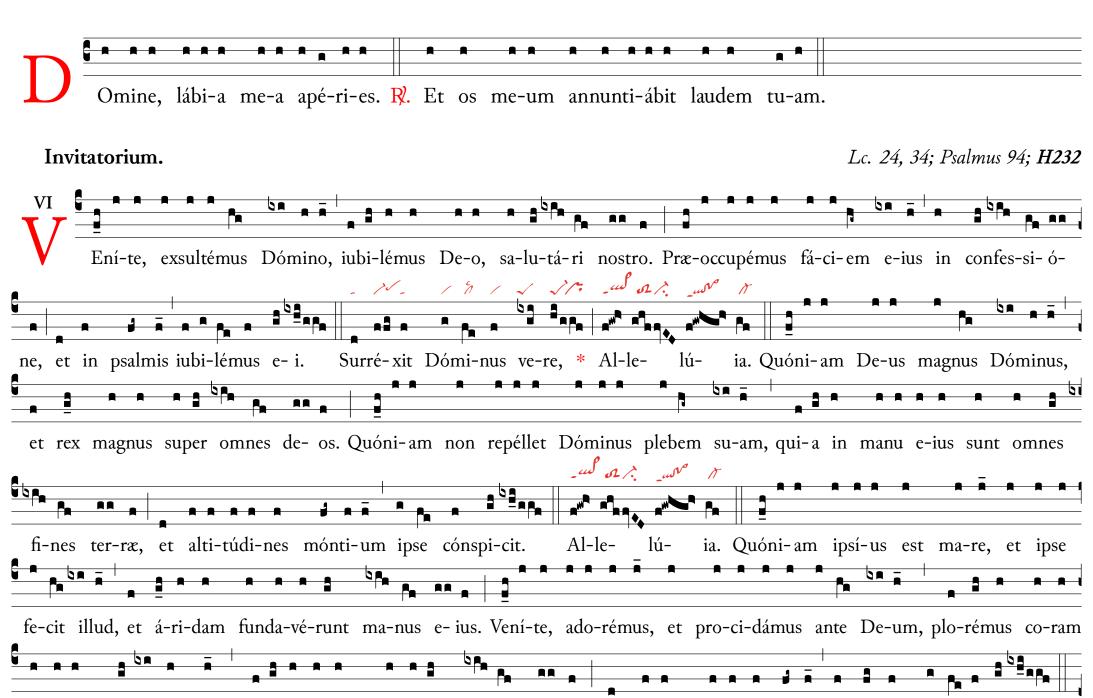
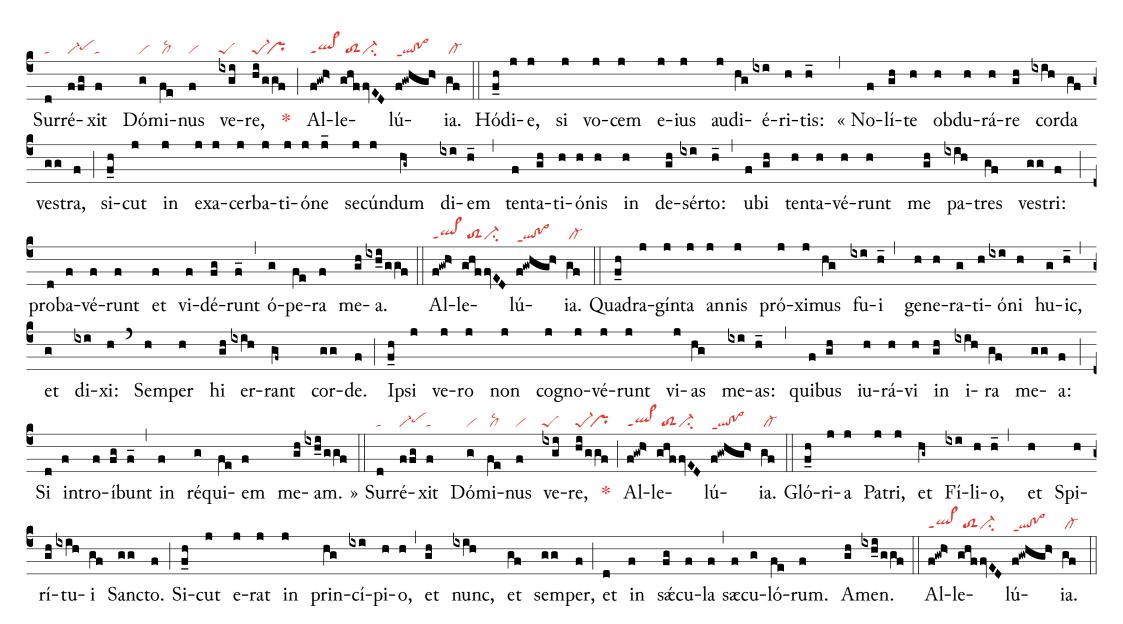
Feria III infra Hebdom. I post Oct. Paschæ.

Ad Matutinum.

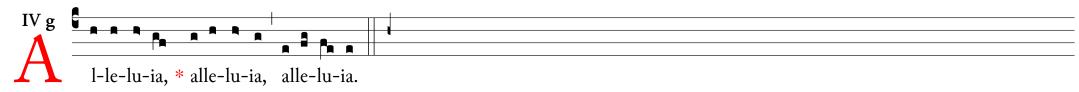
Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us no-ster, nos autem pópu-lus e-ius, et o-ves páscu-æ e-ius.

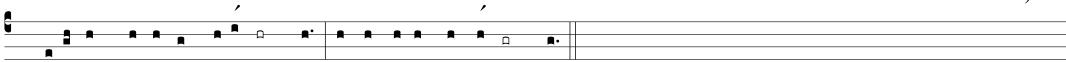

De- o Pa-tri sit glo-ri-a, Et Fí-li- o, qui a mórtu-is Surré-xit, ac Pa- rácli-to, In sempi-térna sæcu-la. A-men.

Psalmus 1.

Iúdi-ca, Dómi-ne, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáptio, quam abscóndit, appre*héndat* eum: * et in láqueum cadat in **ip**sum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum eius: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Glória Patri et Fílio, * et Spiritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ps. 34, 1-10

Psalmus 2.

Surgéntes testes in-í- - qui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in ieiúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? † restítue ánimam meam a malignitáte eórum, * a leónibus únicam meam.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 3.

Confi-tébor ti-bi in ecclé-si-a ma- - gna, * in pópu-lo gra-vi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: † Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt iustítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

No-li æmu-lá-ri in *ma-lignán*tibus: * neque ze-lá-ve-ris fa-ci-éntes in-iqui-tá- - tem.

Quóniam tamquam fænum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam: † et iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte iniustítias.

Désine ab ira, et derelín que furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quéres locum eius et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies eius.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut desciant pauperem et inopem: * ut trucident rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 5.

Mé-li-us est módi-cum ius- - to, * super di-ví-ti-as pecca-tó-rum mul- - tas.

Quóniam brácchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * iustus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam eius volet.

Cum cecíderit non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Iúnior fui, étenim sé<u>nui:</u> † et non vidi iustum derelíctum, * nec semen eius quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictione erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 6.

Os iusti me-di-tá-bi-tur sa-pi-énti-am, * et lingua e-ius loqué-tur iudí-ci-um.

Lex Dei eius in corde ipsíus, * et non supplantabúntur gressus eius.

Considerat peccátor iustum: * et quérit mortificare eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te ut hereditáte cápias terram: * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Iniústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem iustórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos: † et éruet eos a peccatóribus, et sal*vábit* eos: * quia speravérunt in eo.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 7.

Dómi-ne ne in fu-ró-re tu-o árgu-as me, * neque in i-ra tu-a corrí-pi-as me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum us que in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt il *lusi*ónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 8.

Amí-ci me-i, et próximi me- - i * advérsum me appropinqua-vé-runt, et ste-té- - runt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagél*la pará*tus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam an nuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Di-xi: Custódi-am *vi-as* me- - as: * ut non de-línquam in lingua me- - a. Pósui ori me*o cus*tódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatione mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum me*órum* quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurizat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam eius: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et *peregr*ínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

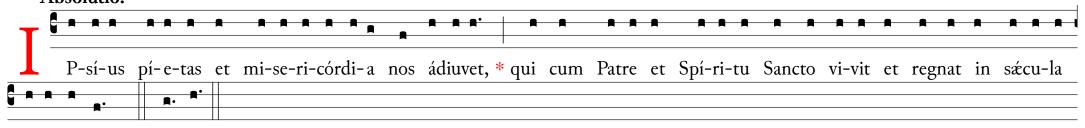
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

l-le-lu-ia, * alle-lu-ia, alle-lu-ia.

V. Surréxit Dóminus vere, allelúia. R. Et appáruit Simóni, allelúia. Pater noster.

Absolutio.

sæcu-ló-rum. R. Amen.

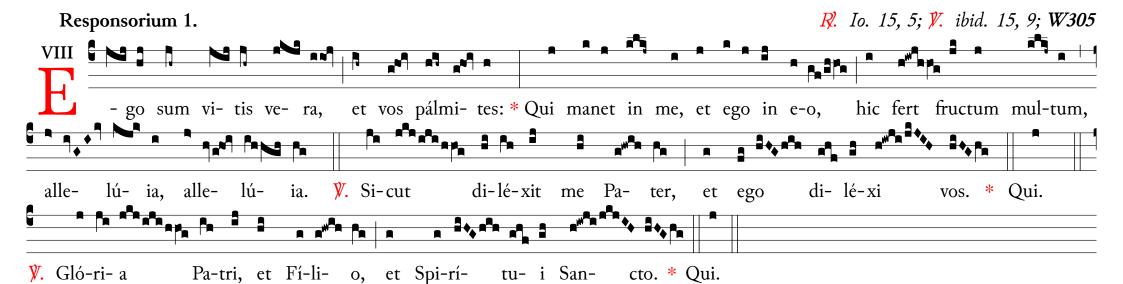

ube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omnípo-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. R. Amen.

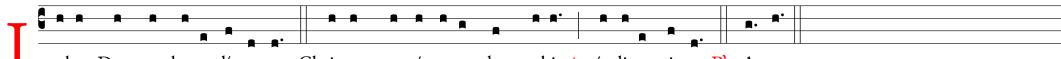
Lectio I. Ac. 2, 1-8

De Actibus Apostolórum.

Et cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco: et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Ierúsalem habitántes Iudæi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cælo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti qui loquúntur, Galiléi sunt? et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram in qua nati sumus? V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

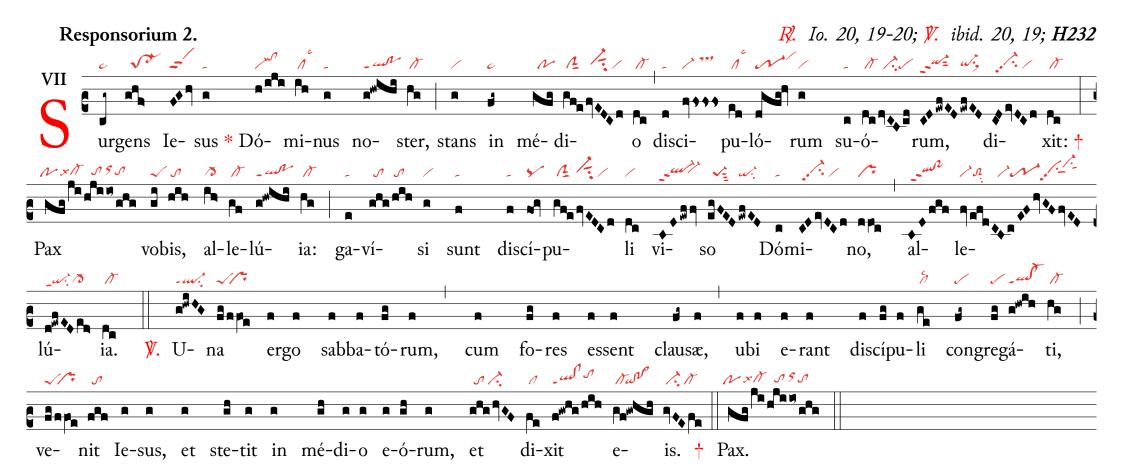
ube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ det nobis * gáudi-a vi-tæ. №. Amen.

Lectio II.

Ac. 2, 14-21

Stans autem Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Iudæi, et qui habitátis Ierúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et áuribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia: sed hoc est quod dictum est per prophétam Ioël: Et erit in novíssimis diébus, dicit Dóminus, effúndam de Spíritu meo super omnem carnem: et prophetábunt filii vestri et filiæ vestræ, et iúvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas, in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cælo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi: sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et maniféstus. Et erit: omnis quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris accéndat * De-us in córdibus nostris. ₽. Amen.

Lectio III.

Ac. 2, 22-27

Viri Israëlítæ, audíte verba hæc: Iesum Nazarénum, virum approbátum a Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut et vos scitis: hunc, definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemístis: quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, iuxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam a dextris est mihi, ne commóvear: propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiéscet in spe: quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Iudex créde-ris es-se ventú-rus. Te ergo quésumus, tu-is fámulis súbve- ni, quos pre-ti-óso sángui-ne redemísti.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

Oratio

- V. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus:

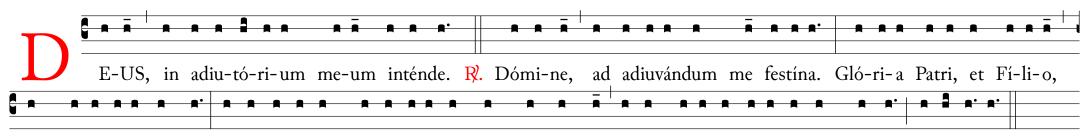
Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut qui paschália festa perégimus, * hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

R. Amen.

Conclusio

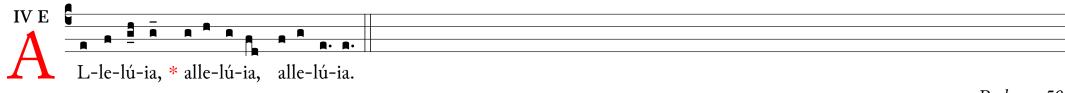
- √. Dómine, exáudi oratiónem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- V. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia.
- R. Deo grátias, allelúia, allelúia.
- V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
- R. Amen.

Ad Laudes.

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Mi-se-ré-re *me-i* **De-** - us, * secúndum magnam mi-se-ri-*córdi-am* tu- - am.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proiícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis mex: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, de díssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contritum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

é-ru- **e** me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

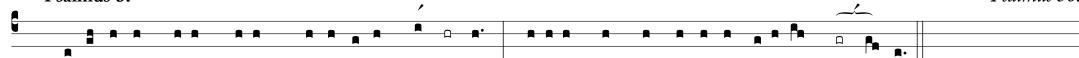
Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Mi-se-ré-re me-i, De-us, mi-se-*ré-re* me- - i: * quóni-am in te confi-dit ánima me- - a.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iniquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus, * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

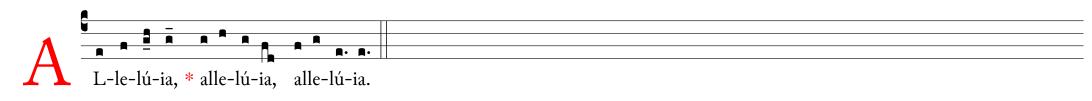
Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus:

Quóniam magnificata est usque ad cælos misericordia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ego di-xi: In dimí-di-o di-é-rum me-ó- - rum, * vadam ad portas ín-fe-ri.

Quæsívi resíduum annórum meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texénte vita mea: † dum adhuc ordirer, succidit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane: * quasi leo, sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me: † sicut pullus hirúndinis, sic clamábo, * meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde **pro** me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos, * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie; * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac: * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et universa pécora: * serpéntes et volucres pennátæ.

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- -

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonán<u>tibus:</u> † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus **lau**det **Dó**minum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

Hristus re-súrgens ex mórtu-is iam non mó-ri-tur, mors il-li ultra non dominá-bi-tur. † Quod enim mórtu-us est peccá-to,

mórtu-us est semel: * quod autem vi-vit, vi-vit De-o. R. De-o grá-ti-as.

Alle-lú-ia. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surré-xit.

Gló-ri-a ti-bi Dómi-ne, Qui surré-xisti a mórtu-is, Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sæcu-la. A-men.

V. In re-surrecti-óne tu-a Christe, alle-lú-ia. R. Cæ-li et terra læ-téntur, alle-lú-ia.

Canticum Zachariæ.

Mc. 16, 7

Be-ne-díctus Dóminus **De-** - us **Is**ra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem **ple-** - bis **su-** - α.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a século sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

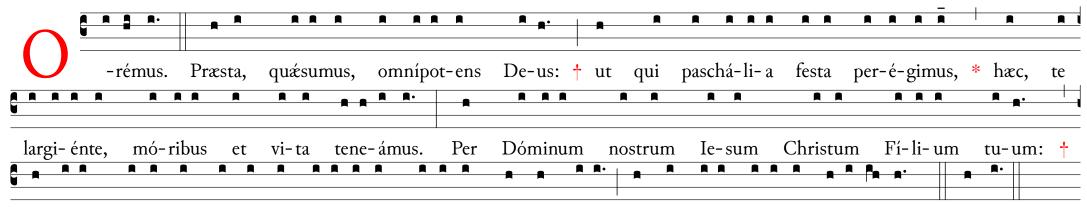
Deinde dicitur ab Hebdomadario:

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

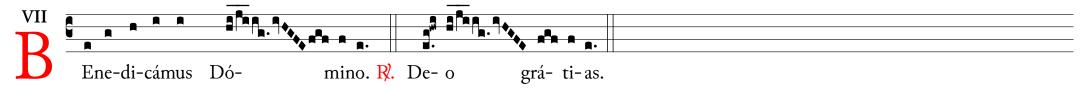

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

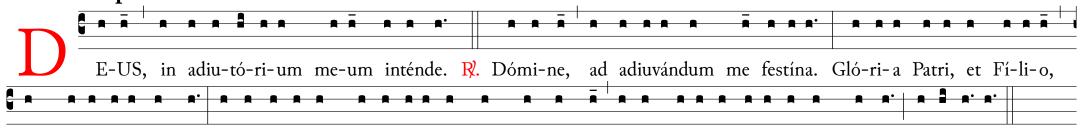

qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

Ad Vesperas.

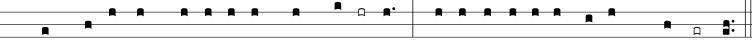

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

Psalmus 129.

De pro-fúndis clamá-vi ad te **Dó**mi-ne: * Dómi-ne exáudi *vo-cem* me- - am.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine, * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Dómi-ne non est exaltá-tum cor me- - um: * neque e-lá-ti sunt ó-cu-li me- - i.

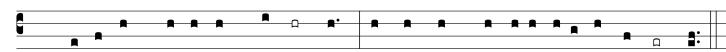
Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabí*libus* super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Meménto, Dómi-ne, Da- - vid, * et omnis mansu-e-túdi-nis e- - ius:

Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:

Si introiero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum **Dó**mino, * tabernáculum *Deo* **Ia**cob.

Ecce, audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius índuam salutári: * et sancti eius exsultatione exsultábunt.

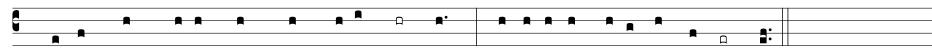
Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos eius índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

Psalmus 4. Psalmus 132.

Ecce quam bonum et quam iucún- - dum, * ha-bi-tá-re fratres in u- - num:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti eius: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

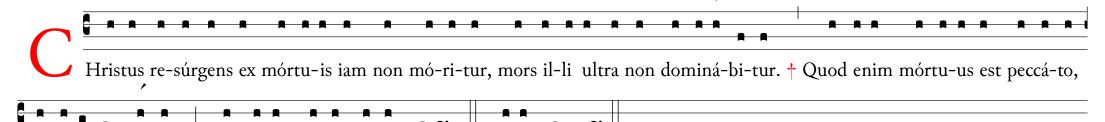
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

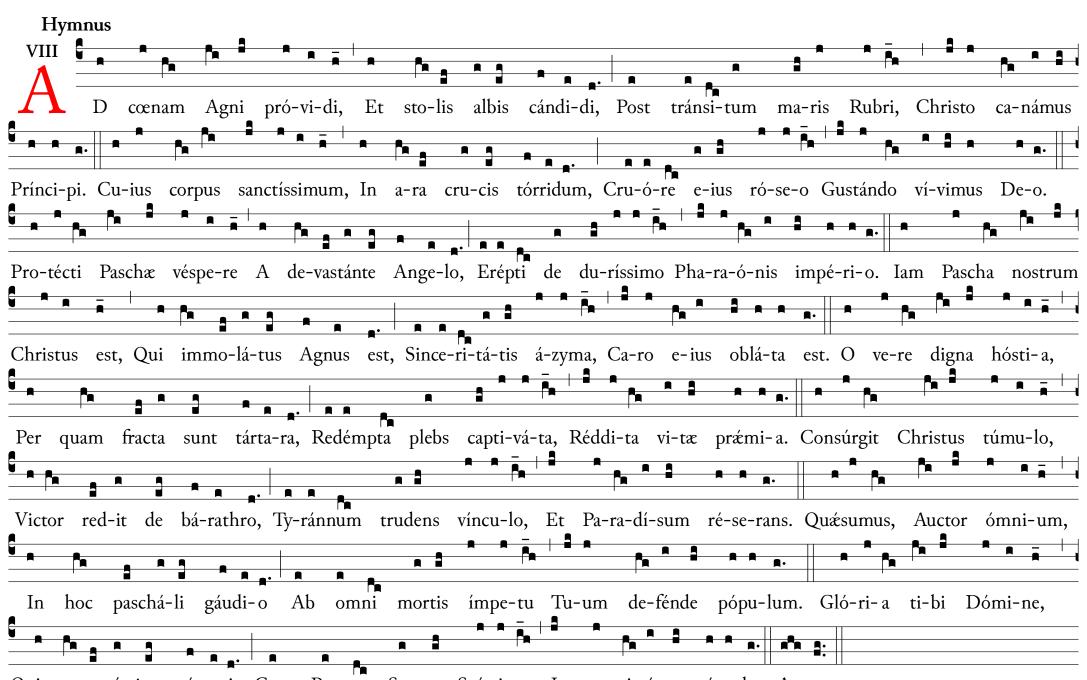
L-le-lú-ia, * alle-lú-ia, al-le-lú-ia.

mórtu-us est semel: * quod autem vi-vit, vi-vit De-o. R. De-o grá-ti-as.

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Surré-xit.

Qui surre-xísti a mórtu-is, Cum Patre et Sancto Spí-ri-tu, In sempi-térna sæcu-la. A-men.

y. Mane nobíscum Dómi-ne, alle-lú-ia.
R. Quóni-am advespe-ráscit, alle-lú-ia.

Itte * manum tu-am, et cognósce lo-ca cla-vó-rum, alle-lú-ia: et no-li esse incré-du-lus, sed fi-dé-lis, alle-lú-ia.

Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us * in De-o, sa-lu-tá-ri me- o

Quia respéxit humilitatem ancillæ suæ: * ecce enim, ex hoc beatam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericór diæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sécula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

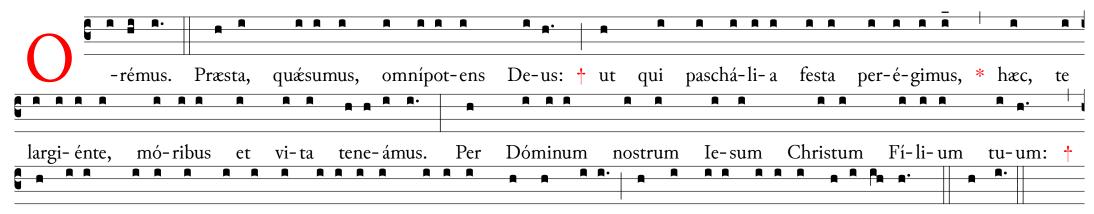
Deinde dicitur ab Hebdomadario:

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum. Postea cantatur a cantore:

